

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós. Què ens tocarà?» (Mt 19,27)

Un dia, després de la conversa de Jesús amb un jove que era ric i que no era capaç de desprendre's de les seves riqueses per seguir-lo, Pere preguntà al Senyor: «Nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós. Què ens tocarà?». Però darrera aquesta pregunta n'hi havia una altra: aquesta entrega, quin sentit té, Senyor?

Aquest diumenge celebrarem ordenacions a la catedral on vuit seminaristes s'entregaran al Senyor en el ministeri del diaconat. Per ells, ressona també aquesta pregunta: què ens tocarà, a nosaltres? I una petició al Senyor: que valgui la pena la meua entrega total a vós.

Perquè per l'ordenació diaconal seran constituïts en icones vives de Crist Servent, i el motiu central de la seva vida serà el servei. La seva missió i el camí de la seva santificació consistirà en fer-se servidors generosos i fidels de Déu i dels homes, especialment dels més pobres i dels que sofreixen. Evidentment, això prendrà en ells un sentit més intens en l'ordenació presbiteral: aquesta entrega i servei es revestiran de les funcions pròpies del sacerdot, configurats a Crist Sacerdot, Cap i Pastor, en l'anunci de l'Evangeli, en l'oració pel poble i la seva santificació a través dels sacraments, i en la cura del ramat que el Senyor els confiarà.

Aquest és el sentit de la seva entrega, i el Senyor els dirà: «tothom qui pel meu nom ha deixat cases, germans i germanes, pare i mare, fills o camps, en rebrà molt més i posseirà la vida eterna». Preguem per ells i donem-ne gràcies a Déu!

A la vegada, dilluns 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, celebrarem la Jornada de la Vida Consagrada. Igual que Crist va ser presentat en el Temple i ofert al Pare, així la vida consagrada participa d'aquesta entrega de Jesús. També en ells bateja la pregunta de Pere: «Què ens tocarà?». I l'Evangeli dona la mateixa resposta: rebre «molt més» i «la vida eterna». Però aquest «molt més» no són comoditats ni reconeixements, sinó la participació en la manera de viure de Jesús, Fill obedient, cast i pobre.

Aquest diumenge, doncs, mirem l'ordenació diaconal i la vida consagrada no

com dues realitats separades, sinó com dos rostres d'una mateixa entrega al Senyor. La pregunta de Pere només troba resposta a la llum de la fe: tocarà la joia de pertànyer al Crist, de servir amb Ell, de donar la vida amb Ell i de viure per sempre amb Ell.

Ara bé, aquesta pregunta i aquesta promesa no són només per als ordenats o consagrats. També un pare o una mare de família, un jove, una persona gran o un treballador poden preguntar-se: «Senyor, aquesta entrega quotidiana, quin sentit té?». I el Senyor respon: la vocació de cadascú —viscuda en la fe i en l'amor— és camí de santedat i porta un fruit que Déu fa madurar sovint en el secret.

Cada vocació manifesta algun aspecte de Crist: el diaca i el consagrat recorden que Déu és el primer; els esposos i pares que l'amor és fecund i fidel; els laics que el Regne es construeix en el treball i en l'obertura a la Gràcia; els malalts i ancians que la creu uneix al Salvador. Que el Senyor ens concedeixi descobrir la bellesa de la nostra vocació —la que sigui— i viure-la amb alegria, com Maria, oferint el Fill al Temple, i ens ensenyi a oferir la nostra vida cada dia, perquè allò que «ens toca» al final és el més gran: la comunió amb Crist i el cent per u del seu amor.

L'ORDENACIÓ DE DIAQUES DEL DIA 1 DE FEBRER ES PODRÀ SEGUIR A TRAVÉS DE YOUTUBE

L'ordenació de 8 diaques es podrà seguir pel canal YouTube a través de l'enllaç que es trobarà a la pàgina web de bisbat: www.bisbatdeterrassa.org

ENTREVISTA

El mestre
Joan Armengol

XAVIER SOLÀ

«Admirable professional que es va estimar l'ofici, periodista vocacional i disciplinat, determinat en cos i ànima a l'art de l'entrevista; home de bona planta, inquiet i curiós, amb sentit clar de direcció i gran motivació». Aquesta és la definició que fa el periodista Xavier Solà del seu col·lega Joan Armengol, que va morir el propassat 4 de gener als 91 anys. Solà parla del seu amic Joan, amb qui compartia llargues converses. El proper 2 de febrer Xavier Solà estrena a Catalunya Música el programa «Fixa't com sona, edició clàssics», una ruta sonora global pels grans clàssics de diversos gèneres i estils.

Com neix la vostra relació i per què era un bon cristià?

La nostra connexió professional, transformada en complicitat, afinitat i admiració mútua neix a partir de l'entrevista que em va fer el novembre de 2005 en el seu programa de Ràdio Estel «Amb llum pròpia». Valors com la responsabilitat, el respecte, el compromís, l'honestat, la humilitat, la generositat, el rigor o l'empatia, clarament cristians, eren presents en la seva persona.

Quin record d'ell guardaràs per sempre?

Que si un dia ingresses en una residència ho faràs només amb bitllet d'anada. I que «ja no coneixeràs ningú del món actiu: estaràs desconnectat, sol, molt sol, i això és dur», em repetia en Joan. I afegia: «la persona que viu només per la feina s'equivoca». No oblidó records seus d'entrevistes com la de Muhammad Ali, quan li va dir: al ring has de volar com una papallona, però picar com una abella.

Aviat et tornarem a escoltar... ara a Catalunya Música!

Sí, em fa il·lusió estrenar programa i que sigui musical. És com tornar als meus orígens: compartir bona música, escoltar els oients i crear una zona de confort, que humanitzi i assereni en un món cada cop més incert. Personalment, això és el que sé fer, la meua raó de ser i un motiu més per donar gràcies a Déu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona«Ens vas fer per a Tu i
el nostre cor està inquiet»

En una audiència general del passat mes de desembre, el papa Lleó XIV va posar paraules a una experiència profundament contemporània: la sensació de viure empesos per un moviment constant, per l'exigència de fer, produir i obtenir resultats immediats. Una dinàmica que, lluny de conduir a la plenitud, acaba convertint-se —com va advertir el Papa— en un vòrtex que ens atordeix, ens roba la serenitat i ens deixa interiorment buits.

Davant d'aquesta cultura de la pressa, Lleó XIV va recordar que el destí últim de l'ésser humà no és l'agitació permanent, sinó el descans en Déu, un descans que és pau i alegria. I va subratllar un aspecte decisiu: no es tracta d'una promesa reservada només per al més enllà, sinó d'una experiència que ja es pot anticipar en aquesta vida, quan aprenem a viure des de l'essencial.

Per expressar aquesta veritat, el Papa va recórrer una vegada més a sant Agustí, citant la frase més coneguda de les seves *Confessions*: «Ens heu fet per a Vós, Senyor, i el nostre cor

està inquiet fins que reposi en Vós». Aquesta inquietud no és un defecte ni una fallada del cor humà; al contrari, és el seu senyal més autèntic. Com va escriure el mateix Agustí, «el cor humà és ample, però només Tu l'exemples», recordant-nos que res d'allò creat no el pot omplir plenament.

Lleó XIV va explicar que aquesta inquietud revela que el cor no camina sense rumb, sinó orientat cap al seu destí últim, que no és la possessió de béns ni l'èxit immediat, sinó l'amor de Déu, Déu mateix. Un amor que no es troba tancant-se en un mateix, sinó sortint a l'encontre del proïsme concret, de carn i ossos. «Ningú arriba a Déu sense passar pel germà», va escriure sant Agustí, anticipant una intuïció central de l'Evangeli.

El proïsme —va recordar el Papa— ens obliga a alentir el ritme, a mirar als ulls, a canviar plans i, fins i tot, de direcció. En aquest dinamisme de l'amor el cor troba descans i esperança. Perquè, en paraules del bisbe d'Hipona, «estima i fes el que vulguis»: quan s'estima de debò, el cor inquiet comença, finalment, a reposar.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Mt 3,1-4 / Sl 23 / Lc 2,22-40]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Dimarts [2S 18,9-10.14b.24-25a. 31;19,3 / Sl 85 / Mc 5,21-43]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Dimecres [2S 24,2-9-17 / Sl 31 / Mc 6,1-6]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spinola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / Sl: 1Cr 29 / Mc 6,7-13]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Divendres [Sir 47,2-11 / Sl 17 / Mc 6,14-29]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dissabte [1Re 3,4-13 / Sl 118 / Mc 6,30-34]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Julià, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ † Diumenge vinent, V diumenge de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 2Co 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Sant Jeroni Emiliàni (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

CAMPANYA CONTRA LA FAM 7 i 8 DE FEBRER

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Declara la
GUERRA
a la
FAM

#AlimentaLaPau
UNEIX-T'HI I COL·LABORA
mansunides.org - 937 637 106 - bizum 03240

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Sofonies (So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre.

La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu.

Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura, «si algú es gloria, s'haurà de gloriar del Senyor».

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà.

Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor. Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor.

El resto de Israel no hará más el mal, no mentará ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: No hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se glorié, que se glorié en el Señor».

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»

COMENTARI

Feliços

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Les Benaurances són aforismes (sentències breus) que desconcerten el bon sentit comú. Certament, aquestes i moltes altres paraules de l'Evangeli, per exemple les paraules «de la misericòrdia», ens provoquen un xoc pel nou estil de vida que promouen. Les Benaurances provoquen fins al més alt grau. Però només fins a cert punt, perquè el projecte de vida que Jesús proposa és coherent amb tota la seva vida i doctrina.

El profeta Isaïes, fent-se ressò de Yahveh diu: «Els meus pensaments no són els vostres pensaments, ni els meus camins són els vostres camins» (Is 55,8). La noció de felicitat es transforma. Els rics, els que estan de dol, els humils, els famolencs, els compassius, els nets de cor, els pacífics, els perseguits pel fet de ser justos, no són fórmules de resignació ni consol sinó que són l'anunci que Déu intervén. Es proclama l'esperança que posa en marxa un canvi de la història favorable als febles i oprimits.

S'ha especulat molt, potser massa, sobre qui són els benaurats. La pobresa és un tema recurrent en el Pares de l'Església. Sant Agustí diu: «La riquesa no és la manca de riqueses sinó l'avarícia d'elles». Sant Joan Crisòstom afirma: «La pobresa no és un mal, sinó un bé, perquè allibera de l'esclavatge de la riquesa». Sant Ambròs diu: «La pobresa és la mare de la virtut, la dida de la justícia i el fonament de la santedat» i sant Jeroni afirma: «La pobresa és companya de la saviesa, amiga de la virtut i enemiga del pecat». No és la condició econòmica sinó l'actitud espiritual la que ens permet desprendre'ns de les coses materials i cercar Déu.

L'Evangeli de Mateu diu «feliços els pobres» i el de Lluc diu «feliços els pobres en l'esperit». Algunes traduccions diuen «benaurats els que saben ser pobres». Al text de Lluc, el més antic, els pobres són els qui no tenen res, els que tenen fam, els que no mengen. Al de Mateu, en la línia dels profetes de l'Antic Testament, els pobres són homes i dones que se saben a mercè de l'auxili diví perquè són rebutjats pels poderosos. Malgrat les diferències de matís, els dos evangelis deixen clar el sentit profètic. Déu regala el seu Regne als pobres del món. Mateu conté vuit benaurances i Lluc només quatre afegint quatre malaurances. En cap cas s'han d'entendre com un catàleg de diferents tipus de persones sinó com maneres de parlar d'una sola realitat.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 2 de febrer, a les 20 h. Missa de la Presentació del Senyor a la Catedral. Jornada de la Vida Consagrada.

Dimarts 3 de febrer, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de Seminari de Catalunya al Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimarts 3 de febrer, a les 12 h. Reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya al Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimarts 3 de febrer, a les 20.30 h. El Sr. Bisbe imparteix sessió de Nicodemus al Seminari diocesà (Valldoreix).

Dijous 5 de febrer. Reunió de la Tarraconense a Tiana.

Dissabte 7 de febrer, a les 10 h. XX Jornada diocesana de Pastoral de la Salut a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dissabte 7 de febrer, a les 19 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Perpètua, a Santa Perpètua de Mogoda.

Diumenge 8 de febrer, a les 12 h. Missa patronal i confirmacions a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

Diumenge 8 de febrer, a les 17 h. Trobada diocesana de religiosos al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

vador va celebrar la missa el 21 de gener, a les 19 h, a la Catedral. Es va agrair a Mn. Josep Serra la seva dedicació i es van presentar els nous coordinadors interdiocesans, Mn. Enric Termes i Mn. Josep Teixidó.

lat Seglar, els dies 24 i 25 de gener, a la Casa d'Espiritualitat Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Va predicar l'arquebisbe Joan-Enric Vives, bisbe emèrit d'Urgell.

Notícies

Terrassa va acollir la trobada interdiocesana del diaconat. El bisbe Sal-

El Bisbat de Terrassa i l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor han signat un conveni per rehabilitar l'església de Santa Susanna de Montseny. L'acord garanteix la funció parroquial i obre el temple a usos culturals, preservant el patrimoni religiós i històric del Montseny.

Cap de setmana de recés per a laics. Organitzat per la Delegació d'Apostol-

Confirmacions

Sant Pau de Rubí, 24 de gener. 19 persones, joves i adults.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Nosotros lo hemos dejado todo para venir contigo. ¿Qué nos tocará?» (Mt 19,27)

Un día, después de la conversación de Jesús con un joven que era rico y que no era capaz de desprenderse de sus riquezas para seguirle, Pedro preguntó al Señor: «Nosotros lo hemos dejado todo para venir contigo. ¿Qué nos va a tocar?». Pero detrás de esta pregunta había otra: esta entrega, ¿qué sentido tiene, Señor?

Este domingo celebraremos ordenaciones en la catedral donde ocho seminaristas se entregarán al Señor en el ministerio del diaconado. Para ellos, resuena también esta pregunta: ¿qué nos tocará a nosotros? Y una petición al Señor: que valga la pena mi entrega total a ti.

Porque por la ordenación diaconal serán constituidos en iconos vivos de Cristo Siervo, y el motivo central de su vida será el servicio. Su misión y el camino de su santificación consistirá en convertirse en servidores generosos y fieles de Dios y de los hombres, especialmente de los más pobres y de los que sufren. Evidentemente, esto tomará en ellos un sentido más pleno en la ordenación presbiteral: esta entrega y servicio se revestirán de las funciones propias del sacerdote, configurados a Cristo Sacerdote, Cabeza y Pastor en el anuncio del Evangelio, en la oración

por el pueblo y su santificación a través de los sacramentos, y en el cuidado del rebaño que el Señor les confiará.

Éste es el sentido de su entrega, y el Señor les dirá: «todo el que por mi nombre ha dejado casas, hermanos y hermanas, padre y madre, hijos o campos, recibirá mucho más y poseerá la vida eterna». Oremos por ellos y ¡demostramos gracias a Dios!

A su vez, el lunes 2 de febrero, fiesta de la Presentación del Señor, celebraremos la Jornada de la Vida Consagrada. Al igual que Cristo fue presentado en el Templo y ofrecido al Padre, así la vida consagrada participa de esta entrega de Jesús. También en ellos late la pregunta de Pedro: «¿Qué nos va a tocar?». Y el Evangelio da la misma respuesta: recibir «mucho más» y «la vida eterna». Pero este «mucho más» no son comodidades ni reconocimientos, sino la participación en la forma de vivir de Jesús, Hijo obediente, casto y pobre.

Este domingo, pues, miremos la ordenación diaconal y la vida consagrada no como dos realidades separadas, sino como dos rostros de una misma entrega al Señor. La pregunta de Pedro

sólo encuentra respuesta a la luz de la fe: les tocará el gozo de pertenecer a Cristo, de servir con Él, de dar la vida con Él y de vivir para siempre con Él.

Ahora bien, esta pregunta y esta promesa no son solo para los ordenados o consagrados. También un padre o una madre de familia, un joven, una persona mayor o un trabajador pueden preguntarse: «Señor, esta entrega cotidiana, ¿qué sentido tiene?». Y el Señor responde: la vocación de cada uno —vivida en la fe y en el amor— es camino de santidad y trae un fruto que Dios hace madurar a menudo en lo secreto.

Cada vocación manifiesta algún aspecto de Cristo: el diácono y el consagrado recuerdan que Dios es el primero; los esposos y padres que el amor es fecundo y fiel; los laicos que el Reino se construye en el trabajo y la apertura a la Gracia; los enfermos y ancianos que la cruz une al Salvador. Que el Señor nos conceda descubrir la belleza de nuestra vocación —la que sea— y vivirla con alegría, como María ofreciendo al Hijo en el Templo, y nos enseñe a ofrecer nuestra vida cada día, porque lo que «nos toca» al final es lo más grande: la comunión con Cristo y el ciento por uno de su amor.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

